

Sygn. akt IV U 790/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 8 czerwca 2012 roku nr (...)

w sprawie M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się M. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy począwszy od dnia 20 kwietnia 2012r. na okres jednego roku.

Sygn. akt IV U 790/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 maja 2013 roku

Decyzją z dnia 8 czerwca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, wskazując w uzasadnieniu, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 30.05.2012 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł M. S., domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem jakiemu uległ w dniu 6.10.2010 r. Na uzasadnienie ubezpieczony wskazał, iż jego stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy oraz, że od momentu wypadku pozostaje w stałym leczeniu ortopedycznym, rehabilitacyjnym oraz neurochirurgicznym.

W pisemnej odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazując, że wobec uznania braku niezdolności do pracy ubezpieczonego, zasadnie odmówiono mu praw do renty, a odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. urodzony w dniu (...), z zawodu jest tokarzem, ostatnio pracował jako kierowca wozidła – samochodu dostawczego w budownictwie.

Ubezpieczony w okresie od 26.04.2011 r. do 19.04.2012 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem jakiego uległ w pracy w dniu 6.10.2010 r.

Dowód: akta ZUS

W dniu 12.04.2012 r. ubezpieczony złożył wniosek do ZUS o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W wyniku rozpatrzenia wniosku zarówno lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 10.05.2012r., jak i komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30.05.2012 r. stwierdziła brak niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonego.

Wobec powyższego decyzją z dnia 8.06.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, od której to decyzji złożył on odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- rwę kulszową prawostronną, ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym L-S pourazowym,
- zmiany zwyrodnieniowe w odcinku lędźwiowym kręgosłupa z przepukliną jądra miazdżystego na poziomie L5-S1 ze zwężeniem obu zachyłków korzeniowych,
- stan po zabiegu operacyjnym endoskopowego usunięcia jądra miazdżystego na poziomie L5-S1, bliznę pooperacyjną na tym poziomie przylegającą do prawego korzenia nerwu rdzeniowego,
- stan po zmiążdżeniu stopy lewej.

Odwołujący jest po przebytych urazach odcinka lędźwiowego kręgosłupa w 2010r., leczony operacyjnie w styczniu 2011 r. Aktualnie w badaniu przedmiotowym stwierdzono u odwołującego ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w prawej kończynie dolnej, z osłabieniem prawego odruchu skokowego, zaburzeniami czucia na prawej stopie. Obecnie u badanego stwierdzono również objawy rwy kulszowej prawostronnej na tle przepukliny jądra miazdżystego na poziomie L5-S1. Schorzenie to ogranicza sprawność odwołującego i czyni go niezdolnym do podjęcia pracy. Wskazane jest dalsze leczenie, diagnostyka i rehabilitacja, ewentualnie leczenie operacyjne.

Ubezpieczony po wypadku samochodowym jakiego uległ w dniu 6.10.2010 r. był leczony operacyjnie. W dalszym ciągu stwierdza się napięcie mięśni przykręgosłupowych w odcinku piersiowym i lędźwiowym z bolesnością miejscową. Skłony do boku ograniczone o 20 stopni, objaw Laseque'a dodatni przy kącie 60-70 stopni, stwierdzono także bolesność przy ucisku na wyrostki ościste dolnego odcinka kręgosłupa. Na stopie lewej stwierdzono zmiany deformacyjne po zmiążdżeniu i leczeniu operacyjnym kości śródstopia lewego, aktualnie występuje ograniczenie zgięcia grzbietowego i podeszwowego stopy.

Odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres jednego roku od dnia 20.04.2012 r., nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Dowód: opinia sądowo –lekarska z dnia 9.10.2012 r., k. 14–17,

opinia sądowo – lekarska z dnia 29.01.2013 r., k. 32-34,

dokumentacja medyczna – akta ZUS

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych i urzędowych oraz opinii biegłych lekarzy sądowych.

W zakresie ustaleń faktycznych rozpoznawanej sprawy Sąd podzielił wnioski opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz ortopedii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, poza tym rzeczowo odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego się, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowe opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinie są rzetelne, przekonujące i w pełni pozwalają ustalić stan zdrowia ubezpieczonego. Biegli wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Nadto opinie udzielały odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował wydaną opinię biegłego z zakresu neurologii z dnia 9.10.2012 r. stwierdzając, między innymi iż wobec nieistotnych objawów neurologicznych konieczne jest badanie przez biegłego z zakresu ortopedii (k. 21-22).

W ocenie Sądu, zgłoszone zastrzeżenia nie mogły skutecznie podważyć wartości dowodowej powyższej opinii. Biegły z zakresu neurologii wskazał bowiem w wydanej opinii na istotne schorzenie natury neurologicznej w postaci objawów rwy kulszowej na tle przepukliny jądra miazdżystego, które jak stwierdził ogranicza sprawność badanego i czyni go niezdolnym do podjęcia pracy. Niezdolność tą również potwierdził biegły z zakresu ortopedii w niekwestionowanej przez ZUS opinii.

Ponadto przedmiotowe opinie spełniały wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art. 278 k.p.c. i art.285 k.p.c., zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych.

Dokumenty dające podstawę dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne. Ich treść i forma nie budziły zastrzeżeń i wątpliwości uczestników postępowania, nie ujawniły się też takie okoliczności, które należałoby brać pod uwagę z urzędu, a które podważałyby wiarygodność tej kategorii dowodów i godziły w ich moc dowodową od strony materialnej czy formalnej. Dokumenty urzędowe stanowiły zatem dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), a dokumenty prywatne, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc).

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.) - ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej stał się niezdolny do pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Z kolei art. 17 ust 1 powołanej ustawy statuuje, iż przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej w warunkach, o których mowa powyżej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową (art. 17 ust. 2 ustawy).

Stosownie do dyspozycji art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1).

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art. 12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art. 13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W oparciu o zgromadzoną w sprawie dokumentację oraz opinie biegłych z zakresu neurologii oraz ortopedii należało zmienić zaskarżoną decyzję i przyznać odwołującemu się rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy począwszy od dnia 20.04.2012 r. na okres roku. Biegli sądowi w sporządzonej opinii wykazali szereg schorzeń na które cierpi odwołujący, takich jak: rwę kulszową prawostronną, ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym L-S pourazowym, zmiany zwyrodnieniowe w odcinku lędźwiowym kręgosłupa z przepukliną jądra miażdżystego na poziomie L5-S1 ze zwężeniem obu zachyłków korzeniowych, stan po zabiegu operacyjnym endoskopowego usunięcia jądra miażdżystego na poziomie L5-S1, bliznę pooperacyjną na tym poziomie przylegającą do prawego korzenia nerwu rdzeniowego, stan po zmiążdżeniu stopy lewej.

Aktualnie w badaniu przedmiotowym stwierdzono u odwołującego ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w prawej kończynie dolnej, z osłabieniem prawego odruchu skokowego, zaburzeniami czucia na prawej stopie. Obecnie u badanego stwierdzono również objawy rwy kulszowej prawostronnej na tle przepukliny jądra miażdżystego na poziomie L5-S1. Schorzenie to ogranicza sprawność odwołującego i czyni go niezdolnym do podjęcia pracy. Wskazane jest dalsze leczenie, diagnostyka i rehabilitacja, ewentualnie leczenie operacyjne.

Ubezpieczony po wypadku samochodowym jakiemu uległ w dniu 6.10.2010 r. był leczony operacyjnie. W dalszym ciągu stwierdza się napięcie mięśni przykręgosłupowych w odcinku piersiowym i lędźwiowym z bolesnością miejscową. Skłony do boku ograniczone o 20 stopni, objaw Laseque'a dodatni przy kącie 60-70 stopni, stwierdzono także bolesność przy ucisku na wyrostki ościste dolnego odcinka kręgosłupa. Na stopie lewej stwierdzono zmiany deformacyjne po zmiążdżeniu i leczeniu operacyjnym kości śródstopia lewego, aktualnie występuje ograniczenie zgięcia grzbietowego i podeszwowego stopy.

Odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres jednego roku od dnia 20.04.2012 r., nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w sposób wskazany w sentencji na podstawie powołanych przepisów. Podstawę procesową rozstrzygnięcia stanowił art. 477¹⁴§ 2 k.p.c.

SSR del. Jacek Liszka

Zarządzenia:

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu,
3. kal. 2 tygodnie.